

Reg. No. 160.

વસંત-પ્રભા

નાટકનાં ગાયનો.

છયાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

બાપુલાલ બી. નાયક.

મુંબઈ ગુજરાતી નાટક મંડળીના માલિક.

ભારતગુપ્ત યંત્રીર — અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧૦ મી — પ્રત પાંચ હજાર.

સર્વ હક્ક પ્રસિદ્ધ કરનારને સ્વાધીન.

સંવત ૧૯૭૮.

સને ૧૯૨૨.

શ્રી જૈન એડવોકેટ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં/શ્રી. ચીમનલાલ

ગોઠવણસે છાપી.

લીકાંટા જોશીગભાઈની વારીમાં.

મૂલ્ય ૪ આના.

૨૦૦૨૮-

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાખિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૦૦૧૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ યશવંતપ્રભા-ગાયત્રી

વિષય ૩-૨-૩

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌબીરાઈ-સંગ્રહ
૧૦૦૧૯
૬-૨૨૧

મુખ્ય પાત્રો.

—*—

પુરૂષ વર્ગ.

રાજા

વસંતસેન.....પાટવી કુંવર.

કુમાર.....નાનો કુંવર.

સરદાર.....સેનાપતિ, રાજાનો પિત્રાઈ ભાઈ.

ડોસો.....રાજાને ખવાસ.

મોતીચંદ.....ડોસાનો મિત્ર.

લાખો.....તેનો મોટો દીકરો, રાણીનો ખવાસ.

નાનો.....ડોસાનો નાનો દીકરો.

યોગી, પ્રધાન, દરબારીઓ, સિપાહીઓ.

સ્ત્રી વર્ગ.

મદના.....રાણી, નાના કુંવરની મા.

પ્રભા.....વસંતસેનની સ્ત્રી.

દાસી.....મદનાની દાસી, સરદારનું પ્રેમ પાત્ર.

બેઠાણી.....લાખાની વહુ.

દેરાણી.....નાનાની વહુ.

દાસીઓ, વારસગતીઓ, વગેરે.

નાટકનો સાર.

અંક ૧ લો.

નાન્ટી—સૂત્રધાર અને નટી નાટક સંબંધી વાતચીત કરે છે.

અવેશ ૧ લો—કુંવર વસંતસેન તથા તેની સ્ત્રીનો પ્રેમ વિનોદ વસંતની નવી મા રાણી મહના વસંત ઉપર મોહિત થાય છે; તેને રાજાને નામે પોતાના મહેલમાં તેડાવે છે.

અવેશ ૨ જો—મહના વસંતને કહે છે કે તારી સાથે મારું સગપણ થવાનું હતું તે તોડી મને તારા બાપને પરણાવી તે મારા બાપની ભૂત થઈ છે માટે તું મારી સાથે પ્યાર કર; વસંત તરછોડી ચાલ્યો જાય છે.

અવેશ ૩ જો—વસંત સંસાર તણ જંગલમાં જાય છે, પ્રભુ પશુ સાથે જાય છે.

અવેશ ૪ થો—રાણીનો ખવાસ લાગ્યો તથા તેનો નાનો ભાઈ પોતાના ડાસા બાપને દુઃખ દે છે તેમજ તેમની વહુઓ પશુ પીડે છે.

અવેશ ૫ મો—વસંતે જતી વખતે એક પત્ર રાજાને લખેલો, તે પરથી રાજાની રજા લઈ રાણી તેને પાછો બોલાવવા તેની પાછળ જાય છે.

પ્રવેશ ૬ હો—વનમાં વસંત-પ્રભા આવે છે, યોગી પાસેથી ઉપદેશ લે છે; મદના આવી વસંતને પકડી જાય છે, અને પ્રભાને બાળી નાંખવા જાય છે. દરમ્યાન યોગી પ્રભાને બચાવી લે છે.

અંક ૨ જો.

પ્રવેશ ૧ હો—પ્રભાની મરજીથી તેને તેના પતિ પાસે યોગી પોતાની યોગ શક્તિથી મોકલે છે.

પ્રવેશ ૨ જો—વસંતને લલચાવવા રાણી વેશ્યાઓને કહે છે, ૫ તેઓ વસંતના ઉપદેશથી શાંત થઈ જાય છે, એથી રાણી ચીડાય છે; તેનું મન સરદાર તરફ ઢળે છે, પ્રભા સાધુ વેષે આવે છે.

પ્રવેશ ૩ જો—પેટીમાં પથરા ભરી નાણું છે એવો ડાળ ડાસો તથા તેનો દોસ્ત મોતીચંદ કરે છે, તેથી લોભાઈ છોકરાઓ ચાકરી કરવા મંડે છે, પોતાના રૂપીઆ મદલ મોતીચંદ પેટી ઉપર દાવો કરે છે તેથી છોકરાઓ પોતાની પાસેના બધા પૈસા આપી પેટી છોડાવે છે; એ બધા રૂપીઆ લઈ ડાસો કાશી આવ્યો જાય છે, પછી પેટી ખોલતાં તેમાંથી પથરા નીકળેલા જોઈ છોકરા પસ્તાય છે.

પ્રવેશ ૪ હો—સરદાર રાણી પાસે છુપો આવે છે, નાનો કુંવર તે જોઈ જાય છે અને બાપને ચેતવવા જાય છે; સરદાર તેનું ખન કરે છે, અને તેને વસંતે માર્યો, એમ રાજાને કહે છે.

પ્રવેશ ૫ મો—પ્રભા વસંતને છોડાવે છે, અને જંગલમાં મોકલી દેવા માંડે છે; હરમ્યાન રાજા આવે છે અને વસંત નિર્દોષ છે, એમ સમજે છે. વસંત જાય છે. રાણી વસંતને ઝેર પાવા આવે છે, સરદાર તથા રાણીની વાત સાંભળવાથી રાણી-સરદારનાં બધાં પાપ રાજા છુપી રીતે જાણે છે.

પ્રવેશ ૬ હો—રાજાની હવામાં રાણી ઝેર લેળવે છે, રાજાને મરવાથી પ્રભા વારે છે, રાજા તેને સીસામાંનું અર્ધું ઝેર તથા પોતાને હાથે લખેલો રાણી-સરદારના પાપનો હેવાલ આપી મોકલે દે છે. પછી સરદાર તથા રાણીને તિરસ્કાર આપી તેમના ઉપર વેર લેવા તેમને બળાત્કારે પરણવાની ફરજ પાડે છે અને રાજ્ય સોંપી ઝેર પી મરી જાય છે.

—***—

અંક ૩ જો.

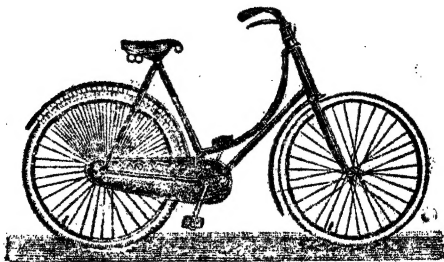
પ્રવેશ ૧ લો—સીના મોહમાં ન લપટાયાથી વસંતને અ-ભિમાન આવે છે અને પોતાને સિદ્ધ થઈ ગયો માને છે; ગુરૂ તથા પ્રભા તેને ઠેકાણે લાવવા યુક્તિ રચે છે.

પ્રવેશ ૨ જો—પ્રભા બીજા વેષમાં વસંતને મોહ પમાડે છે.

પ્રવેશ ૩ જો—સરદાર-રાણી પરણીને આવે છે, સરદારને ખાદી મળે છે, પણ સત્તા રાણીના હાથમાં છે, રાણી પ્રેમ વશ થઈ તે સત્તા સરદારને લખી આપે છે, સરદાર એક દાસી ઉપર પ્રેમ બતાવે છે અને રાણીની હુકમશા કરે છે.

અવેશ ૪ થો—ગુરુ વસંતને અદ્ભુત ધર્મ પાળવા ઉપદેશ કરે છે અને પ્રભા તથા વસંતને યોગબળથી રાજમહેલમાં લઈ જાય છે.

અવેશ ૫ થો—પસ્તાલી રાણીને રાજા તથા કુમારનાં પ્રેમ દેખાય છે, સરદાર રાણીને ઢગાથી ઝેર પાય છે. અને ઝેર તથા લેખ લઈ લેવા જાય છે; રાણી તેને મારે છે. મરતી રાણીના પશ્ચાત્તાપથી દયા ખાઈ યોગીની સાન્નિધ્ય પ્રભા તેને પાતિવ્રત્યનું પુણ્ય આપે છે તેમજ વસંત પોતાનું પુણ્ય રાજા તથા કુમારને આપે છે; તેથી ત્રણેનો ઉદ્ધાર થાય છે, વસંતને રાજ્ય મુગટ પહેરાવાય છે. આનંદ !

વસંત-પ્રભા

— ❦ —

અંક ૧ લો.

સૂત્રધાર—

૧

તવ ચરણુ તાત મંગલ મુખકર,
આરંભે નમી વિનવું ઉમાવર,
બૂપ કલ્યાણુકર કર નમર— તવ૦
દો બુદ્ધિ વિભુ નિર્મળ એવી,
ધર્મ નીતિનાં સૂત્રથી શુધીત;
વિશ્વ વિલાસ ખચિત નાટક શુભ
થાય સર્વ જનને હિતકર— તવ૦

— ❦ ❦ ❦ —

નટી—

૨

નીતિતણી તણ વાત નાથ,
શીઘ્ર અનીતિનુ નામ દહએ ?
દેવ મંદિર મૂકીને કેમ,
દુષ્ટના આવાસે જઈએ,— નીતિ૦
દૂધ તણને દાડ શું પીવો ?
સામ બૂલી કાં કામ સેવો ?
કોયલને તણ કાગ પાળી શું હિત થાયે ?
પાપનો ન પડછાયો લઈએ— નીતિ૦

—

નટી--

૩

મૃગનયની યુવતી
 રંગીલી હાં છખીલી હાં
 શોભતી રધુરી શી શિયળવતી—મૃગ
 સોળ સળ શણગાર સતી એ
 પંથ પિયુનો નોતી
 રસ અરતાં નયણાં હરખે
 રતિ સરખી મન ગમતી, રસીલી—મૃગ

સખીઓ—

૪

કેવી ચાંદની આ રૂપાળી,
 ંહાલ વધારી, ંહાલ વધારી;
 આલી લેલી બની છે આ નાર— કેવી
 મોહન મળવા ચાલી માનિની આ,
 શ્વેત વસનથી સળ ભામિની આ;
 શોભે રમણી આ કેવી રસાળી,
 બાળી બે નિહાળી આ નાર— કેવી

રંભા—

૫

મને રંભાને લાલ બોલાવે,
 જોછ હા હું તે સાદ સુણી સુતી જગી લી—મને
 રવને પિંજર પોપટ પિયુને
 પૂરી પઢાવતી ભાવે,
 લી ગયો કહીં ? ક્યાં જઈ છુપાયો ?
 હવે કેણ બતાવે ?

સખીઓ—

૬

જાઓ ંહાલાને વેગે વધારો,
માળ પહેરાવો, ફુલથી છાઓ,
અંગ અંગે કુલોના વાધાથી સજવો—મઓ૦

વસંત—કુસુમ સખી કાચ ત્યાં પુષ્પ સોહાય,
શિયળ સુગંધી સંસારે જો ફેલાય;
મલા—રતિપતિ છે સુગંધી, કુસુમોની કુંજે સોહાવો—મઓ૦

—***—

મલા—

૭

પિયુ રસ ઝુલે ઝુલો આવો,
જગ રંગતરંગે હાં બર્થુ જગ રંગતરંગે,
જીવનનો એ છે મીઠો દહાવ— પિયુ૦
હુ રસબીની વાદલડી ને,
તું રસબીનો નાથ;
યોવનનાં મદવેર્યા તરંગે,
હીંચીએ જોડી હાથ જોડ સાથ— પિયુ૦

—***—

મલા—

૮

માનો માનોને રસીલા,
આતો ન સારી વાત;
છેક આમ શું કરો છે,
ઘોલાવે જાઓ તાત— માનો૦

વસંત—રસીલી પ્રેમ પાન અમૃતે જીવાયે,
મલા—હાજી પ્રેમવાટ જાણું છું પ્રિયા,
કટાક્ષે વિંધાઈ કેટલી થઈ રહ્યા,
વીતી જાય રાત વાતે નાથ શું થેલા થયા....માનો૦

—***—

૬

વસંત—બાલ માય છે માલ ખડેન ? શું માતા એવું ઉધારો ?

મહના—વળે ગમે તેન છમ ચામની એનો તે શું ઉધારો ?

વસંત—ખડેન કહી તે બને બાયડી માતા એ શું વિચારો,
કુવિચારો !

મહના—નામ ગમે તે લીધો, શેલડીનો રસ લાગે છલે ખ્યારો

ખ્યારો—બાલ૦

વસંત—કંકુ તણ કાજલ માં ભૂંસો ? ભરો પાપનો ભારો ?

હાં ભારો !

મહના—તું શું સમજે ? અમે પંખીડાં પ્રેમ મોતીનો ચરતાં
ચારો, ચારો—બાલ૦

વસંત—

૧૦

જરી શરમ રાખ નહીં બન હેવાન,

છેક ન બન મૂઢ વ્યભિચારી,

અરે છોડી દે ન જગલાજ,

મારું માન માન—

જરી૦

મહના—તને જોઈને બૂલી છું સર્વ જ્ઞાન હું,

દેહનું એ છે મને ન ભાન

દેતું પ્રાણદાન.

વસંત—બાલ સાંભળી આ અંતર બળી બાય છે,

જીવવાની આશા રાખે કરી વિષયખાન પાન ?—જરી૦

પ્રજ્ઞા—

૧૧

બાળુ પ્રેમે ભરેલું

પ્રભુને રૂપે વિધે દીસે આ જીવરેલું—

બાળુ૦

પ્રેમે જનાવે, પ્રેમે નિમારે,
 પ્રેમને રંગે રસેલું,
 ચેતન જડ સૃષ્ટિમાં વસેલું,
 જ્યોતિ પ્રભુનું છે વ્યાપી રહેલું— ભાણું૦

વસંત-પ્રભા— ૧૨
 સીતાપતિનું નામ પ્યારું
 અમને લાગે સાંરે— સીતા૦
 માયા તણાં સ્વપ્નાં ઉડી ગયાં હારે
 કીધું જગત જુહું ન્યારું— અમને૦
 સાચા સ્નેહીને આજે ઓળખી લીધે!
 ઘટમાં થયું અજવાળું— અમને૦

ડાસો— ૧૩
 ઘડપણુ આવ્યું ભાઈ અરેરે આવું— ઘડ૦
 કાન ઉજ્જડ થયા આંખે ન સુએ,
 ચાલવું લાકડી લઈ— અરેરે૦
 લીકરા વહુઓ મહાલે મજામાં,
 આપણું કોઈએ નહીં— અરેરે૦
 કમલેને પગલે હાડતો જોણું
 હાથ જુવાની કયાં ગઈ— અરેરે૦

પ્રભા—

૧૪

ખીલી આ વનની શી બહાર

સખેં

વૃક્ષ વૃક્ષ પર વેલી જાય લગી,

અજબ પ્રેમ અનુસાર—

સખે-ખીલી

નવીન પુષ્પની મીઠી સુવાસે,

તૃપ્ત પવન સુખકાર;

શાન્તિ શાન્તિ મન થાય જોઈ વન,

જાય હૃદય બહિષ્કાર—

સખે-ખીલી

—*~*~—

પ્રભા—

૧૫

બાળે નર્કની જવાળાની માંદા,

પાપ તમારાં તોએ ન ધોવાય,

એવાં કર્મ કરો છો સદાય,—હાય.

બાળે

જાણે મરણ નથી તમ શીવ !

આંધળા જાણે થયા જગદીશ !

આ ખુમારી ઉતરી જશે,

લેખાં લેશે જ્યારે જગને રાય-હાય. બાળે

—*~*~—

(૧૫)

અંક ૨ જો.

પ્રશ્ન—

૧૬

કાળની આ શી ગહન ગતિ,
 ઘણી એકમાં પલટાવે દશા,
 રાયની રંકસમી થાય સ્થિતિ— કાળની૦
 રાજ વૈભવમાં ગહાલતાં તે,
 વન વન થયો વાસ;
 તહીંથી અરે વિખુટાં કરે,
 સતી કયાં કરે પિયુને સ્મરે;
 સુઝાય છે મતિ, પાપી પજે પડયા પતિ-કાળની૦

વેરચાઓ—

૧૭

મદભરી જીવાની ચાર,
 રસ લેને લુટી દિલદાર,
 અહો દિલદાર.
 નાજુક ખીલતી હું ચમેલી,
 તું રસીલો ને છખીલો;
 જામર મધુ પીનાર,
 અહો પીનાર—હાં હાં— મક૦

વસંત—શ્રી રામચંદ્ર રઘુવીર

શ્રી સીતાપતિ, બાળ લેને મન અવગ્રહ આવે એજે
વહી જશેજી.

વેશ્યા—ખીત્રી વસંત છેલા ખીત્રી જુગની ંડાલા !

રસિયા રસ પી લેને મુખધામ.

વસંત—ખીત્રી વસંત તેવી ખીત્રી કુત્રવાડી બાળા !

પ્રભુને શબ્દગારી લે મન દડાણુ—શ્રી સીતાપતિ

વેશ્યા—રમણી રૂપાળી હેતે હેયે ધરી લે ંડાલા !

પીલે અધરામૃત રસનું પાન;

વસંત—નાથના નાથને એ અંતર ધર પ્રીતે બાળા !

કરી લેને કાયાનું કલ્યાણુ— શ્રી સીતાપતિ

ડોસો ને મોતીચંદ ૧૯

રૂપૈયાજી દુનીયાંના સરદાર

રાજા અને વિદ્વાન નમે વળી શેક અને શાહુકાર.

લ્યો સલામ સલામ હજારવાર,

તારી નજર બને જરી ફૂર,

બાયડી કહે જા પીટયા દૂર,

દીકરા કહે તું બાપ નહિ,

આંખની એ બોળબાણુ રહે નહીં લગાર—લ્યો

ધોળાંપતીકાં આવે જ્યાં હાથ,

બાયડી કહે કે બો પ્રાણુનાથ;

હીકરા દોહીને દાખે પાય,
સાચો સૌનો દોઢ પ્રભુ તું રૂપેયા યાર-- લ્યો ૦

—*—

૨૦

જોઠાણી--નાકની નથની ને દાનની વાળી,
હીરાના ચોરીંગ લઈશ દેરાણી.

દેરાણી--ઝાંઝર ઝમકે ને નેપુર ઝમકે,
બંગડી પહેરવા જઈશ જોઠાણી.

જોઠાણી--નવસર હાર ને જીલતી દામણી,
અંબાડે કુલ હું લઈશ દેરાણી.

દેરાણી--નાતમાં મહાલું ને ગામમાં આલું,
લટકતી લહાણુ હું લઈશ જોઠાણી.

—*—

હીકરો--

૨૧

બાપા તારે માટે આ રાખ્યું છે આ ઠામ,
થાશે જ્યારે ડાકો ત્યારે આવશે એ કામ--બાપા
દેતો તારા બાપને આ ઠીંગ ભરી છાશ,
પાઈશ તને ખાટી ત્યારે હૈયે થાશે હાશ.
તું દેતો ડાસાને ટાઢો બાજરાનો ખાટો,
હું તને આપીય લુખો બંટીનોજ અટો;
રાખતો તુ ઘરમાં ને હું રાખીય છેટો,
તારાથી સવાયો થાઉં તોજ તારે બેટો;

હાં-હાં-હાં-હાં-હાંદઉ હું ન જોટો કામ-બાપા ૦

—*—

મહના—જની મીલાવો રસીલા વિના હું દીવાની.

સરદાર—હિલ માફે રૂઝ જાય પાણી પાણી;

મહના વાહ ! સાચી મહોબતની વિશાની— જાની૦

સરદાર—પ્યારી તું મારી રસિકા રંગીલી,

હું મહોબતનો ચેલો ચેલો—ક.મસેન.

મહના—જેઈ છળીલી છળી ઠાફું નેન.

સરદાર—ઓ તીરછી નજરથી ન મારો હવે;

મહના—તારે રૂપે વાફું હું જાન ઓ જાની તેં તો કરી છે

દીવાની—

જાની૦

મહના—

૨૩

કરો નજર મીઠી મુજપરે દયા કિલમરે, કુંવરજી વિનવું.

મુજ ગુન્હા મને સાંભરે જીવ થરથરે, કુંવરજી વિનવું.

સાગર સરખાં શીંગ તમારાં, તુચ્છ હું માછલી,

દીધું દુઃખ મેં અમાપ મારાં પ્રકટયાંતાં પાપ;

કરો માફ જોડું હાથ વીરા આપ છો ઉદાર—કરો૦

મહના—

૨૪

રો હડીલા રાણાજી,

ન કરો આ વિચાર,

એટલી અરજ માનો માનો—

હો૦

ધીરા નર નહિ દુઃખથી દબાયે,
જીવન વિકળ ગુમાવે;
વિચારે રાણાજી.

શે એમાં લાધે સાર ?

એટલા.

અંક ૩ જો.

વસંત—

૨૫

હે મન આનંદ કર,
આજ ખુલી ગઈ નગર;
યોગની સંપૂર્ણ

ચાવી ચડી નિજ કર

હે મન

પક્ષી પ્રભુતા સરખી

અદ્ભૂત શક્તિ વળી,

માયાને વશ કરી,

નિર્ભય જગમાં વિચાર—

હે મન

પ્રભા—

૩૬

કાંઈ લાવો પાપીપરે ઝડેર પિતાજી,

ડુબતી આ દીન રમણી ઉગારે;

બૂલતીનું જાન લાવી ગુરૂજી સુધારે બાજી—કાંઈ

હુખ થયેલી ઇંદ્રીય નાદે,
કેવળ નર્ક નિવાસી બિચારી;
કરૂણા કરીને એને બચાવો,
સદા હયામય રહે પ્રભુ રાજી—

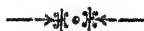
કાર્ધ૦

મલા—

૨૭

કેડલો મૂકોને મારો કંથ કોડીવારે,
રાખો જરી મર્યાદારે, હો રંગીવારે જોગી,
પાલવ છોડો મારો સાદ્યમાજી શાણારે,
લોઠો દેખે ને મરું લાજરે, હોજરે રસીવારે જોગી.
સાનમાં સમજો કંઈ જાણુ શું કહીએરે,
દિલનો ચોરી શું જન જાણેરે? હોજી છળીવારે જોગી.
પ્રેમ મીઠો કરીને પીજીએ હો જરે,
આવે ન ટાણે કટાણે રે, હોજી રસીવારે જોગી.

સરદાર—

૨૮

મહોબત અજળ છે પાની, દિલ બાગ બાગ બહેલાવે,
હુનીયાં બને મસ્તાની, અજળ દીવાની કોઈ પ્રેમબામ
પીવરાવે—મહોબત૦

પ્રેમદીવાનાં માનવી, તેમાં છે શી નવાઈ ?
ઇશ્વર પશુ તરસ્યો કરે, કોઈ મહોબત ચરામ પાઈ;
મહોબત સરીખી ચીજ કોઈ બતલાવે—

દીલ૦

(૨૧)

ઈશક અમારો દેવના, પ્રેમી અમારાં પ્રાણ,
નજર ફેરે દિલ્લદારની, બાન જીગર કુરબાન;
ચોળી મહોબત ખાક અલખ જગાવે--દિલ૦

—❖❖—

૨૯

સરદાર--અય પ્યારી બુલબુલ મળી બુલશનમાં,
દાસી--મારો પ્રીતમ જેલે છે ચમનમાં-- અય૦
સરદાર--કામિની કુંદન વરણી;
દાસી--લાલ વરને બશું પરણી,
સરદાર--હાય કેવી સાકર ભરી છે વચનમાં-- અય૦

—❖❖—

પ્રભા--

૩૦

રમી રહી છે મનમાં,
નમણી રમણી. રમી૦
પરવશ કીધા પ્રાણ છળીલી,
એ રસીલીને નવેલી;
ભૂલી ન ભૂલાએ મનોહારી છળી વદન તણી. નમણી૦

—❖❖—

૩૧

પ્રભા--અણ્યો બણ્યો તમારો પ્રેમ
બાઓ શું છળી ?
વસંત--તારા રૂપમાં ભૂલી
ગયું દિલ્લડું ગમી--

પ્રભા—જાઓ પિયુ મનલાવતી,
 પરણો બીજી નાર,
 જીઠાની સાથે જરી,
 અમને નહિ વહેવાર.

વસંત—પરણું હું પ્રેમદા.

પ્રભા—રાજ થઈએ સદા

વસંત—(જો પરણીશ હો)

પ્રભા—(મલે)

વસંત—(એમ ?)

પ્રભા—(હા)

વસંત—(ઠીક ત્યારે સમુદૂર્તમ શુભ લગ્નમ શુભમમવતુ)

પ્રભા—(આશું ?)

વસંત—લગ્ન ગાંઠથી ફરી, પરણ્યો બીજી પરી,

વસંત—પ્રેમદા મળી મને પ્રેમદા મળી.

—❦❦❦—

સરદાર—

૩૨

અજબ શરાબે ઈસ્ક, જાને જાન પીયો પીયો,

ફરીશ્તાનો ખ્યારો શરાબ,

પ્રેમીનોએ ન્યારો શરાબ,

ઈસ્ક૦

શરાબ શરાબ શરાબ,

પિયુએ પ્રીતિ બીજ વાવીયું, પાયું પ્રિયા જગધાર;

ગ્હોબતની દ્રાક્ષ મીઠી મીઠી, ચર્ક લૂમ લાખ હજાર.

ખ્યારી પિયુ મળી ખેંચી પીધા અર્ક એ મૂલદાર,

હરદાર નહિ બસ છે હવે પડતી ગળે તલવાર.

અગ્રજી શુભામ ગજજી સ્વાહ,
મ્હોમત શરાબે—

ઈન્ક૦

સર્વે—

૩૩

આનંદ ફેલાવજો સકળ ઘરઘર— આનંદ૦
મન ધરજો સ્યામનામ મુખ ધામતણું શરણ,
જન કરે કલ્યાણનાં કામ નિત્ય થાઓ;
નીતિ ધર્મ ધામ મુક્તિ, આ ભૂમિ થાજે કીર્તિવંતી—
આનંદ૦

અમૃત વરસાવો પુર ઝરમર પાણી ધન તન,
રસ કસ પૂરણ જમીન ભરાઓ ફળ ભરથી;
પ્રજા જ્ઞાનવાન યશમાન પામે જગતમાં,
ભૂપ હયાથી પાળો પ્રજાને,
શાન્તિ સર્વત્ર છાઓ— આનંદ૦

જાહેર ખબર.

નીચે લખેલાં પુસ્તકો યુગ્મક યુગ્મરાતી મંડળીનો ન્યાં મુકામ હેઠળ
ત્યાંથી રોકડી કીમતે મળશે, વી. પી. થી મોકલવાં આવશે નહિ.

૧ સૌભાગ્ય-સુંદરી.	૩૨ જહાંગીરશા ગોહરા
૨ વિક્રમ ચરિત્ર.	૩૩ અબજ કુમારી.
૩ કામલતા	૩૪ નળ-દમયંતી.
૪ મધુ-બંસરી.	૩૫ લલિતા દુઃખદર્શક.
૫ સુધા-ચંદ્ર.	૩૬ લક્ષ્મણપતિનો રમણ.
૬ રતેન્દ્ર-સરિતા.	૩૭ સંગતનો રંગ.
૭ મેઘ-માલિની.	૩૮ ફાગે હસરત
૮ આનંદ-હરદી	૩૯ નેક અબજમ.
૯ પ્રતાપ-લક્ષ્મી	૪૦ જીગલ જીગરી
૧૦ કુલીન કાન્તા.	૪૧ નંદ બીસી.
૧૧ હરિચંદ્ર.	૪૨ નવલયા હીરદ
૧૨ કનક-તારા.	૪૩ ચંદ્રભાગા.
૧૩ કુન્દબાળા.	૪૪ વસંત-પ્રભા.
૧૪ ચંદા. ૧૫ રાજબીજ.	૪૫ સંગતનાં ફળ
૧૬ મેવાડનો પ્રતાપીચંદ.	૪૬ વિશ્વ લીલા.
૧૭ દુઃખી ભાઈ બહેન.	૪૭ તીલરમે કલ્કતુ.
૧૮ પ્રેમ કળા.	૪૮ કુણ્ણ ચરિત્ર.
૧૯ માનસિંહ-અલ્પસિંહ.	૪૯ દેવકન્યા.
૨૦ મૂલગજ સોલંકી.	૫૦ નવલ-કુસુમ.
૨૧ સુંદર વેણી.	૫૧ ખાનદાને ગુલ.
૨૨ રસિક મણિ.	૫૨ રામ-રતન
૨૩ બારીસ્ટર.	૫૩ શકુન્તલા.
૨૪ રામ ચરિત્ર.	૫૪ ભદ્રાભાગિની.
૨૫ જયરાજ.	૫૫ વિમળા.
૨૬ પુષ્પસેન-પુષ્પાવલી.	૫૬ હોંસીલી હીરા.
૨૭ નૃસિંહાવતાર.	૫૭ શ્રી દેવી.
૨૮ તિલક કુમાર.	૫૮ કનક-કિરોરી
૨૯ કમળ ધેણી.	૫૯ ગુમાન-તારા.
૩૦ વીર મંડળ.	૬૦ નાગમતિ.
૩૧ મોહિની.	૬૧ જહરી અંકુરની.

બાપુલાલ બી. નાયક.

યુગ્મક યુગ્મરાતી નાટક મંડળીના મુકામ.

